

tur, quod rogatus illud scripterit, ita docuit Bart. in d.l. sciendum. n. 11. de verb. oblig. & ibidem l.s. num. 39. eiusdem opinionis recenset Angelum, & Imotam ibid. & Baldum in l.s. C. de fid. instr. & iure hasta fisc. lib. 10. nec nō Buttum, & Abbat. in cap. 1. de fid. instr. Quibus accedunt Ang. in d. cons. 275. n. 2. & Corn. in cons. 70. n. 4. lib. 4. Dec. in cap. 1. n. 20. de fide instrumento. Paris. in cons. 104. n. 72. lib. 5. Rolan. in cons. 44. n. 48. lib. 1. Alc. & Io. Bologn. in l. sciendum. ille n. 24. iste n. 248. de verb. oblig. Rim. Jun. in l. si emancipati. n. 57. C. de colla. Rolan. in cons. 44. n. 44. lib. 1. & Mascard. in concl. 1097. n. 10. Ea est huius conjectura ratio, quam perpedit Bar. in d.l. sciendum. n. 1. vbi & Alc. n. 2. 4. quia publicatio in se rogatum includit, & iō ipse rogatus dicitur esse de solemnitate extrinseca publicationis, cum ergo notarius assent se publicasse, assent etiam se de eo esse rogatum. His constat male respondere. Corneum sibi contrarium in cons. 226. n. 5. lib. 3. & cum eo Parisum in cons. 27. n. 16. lib. 2. Bolognetum in d.l. sciendum. n. 249. cum dixerunt, hanc clausulam nil operari, quia adhiberi potuit a notario, cum crederet, quod pars consentire deberet, & quod de eo instrumento deberet esse rogatus, male inquam respondit, quia non solent notarii adhibere hanc clausulam nisi acutu perfecto, & adhibito partium cōsensu. Et ideo in praxi erit iste stylus, & mos probandus, ut reddatur clarius.

10 Secunda est conjectura, & cum scriptum ita reperitur, actum &c. Nam hæc verba significant notariorum fuisse de eo rogatum, ita in specie respondit Cardin. Zabarel. in cons. 133. col. 2. vers. sic ergo, &c. Castr. in l. si is qui, fide test. & cum eo Alex. in cons. 14. n. 6. & in f. lib. 6. Paris. cons. 61. n. 7. lib. 3. & Rol. in cons. 44. n. 43. lib. 1. Curt. Jun. in cons. 162. col. 2. vers. confirmantur. Neuiz. cons. 24. n. 7. & cons. 26. n. 42. qui & alios recenset. Rube. in cons. 14. n. 8. Marchab. in cons. 88. n. 5. & Mascard. in d. concl. 1097. n. 15. qui alios refert.

Ea est ratio, quod hæc clausula, actum &c. significat instrumenti perfectionem, atque publicationem, ut tradunt Castr. in cons. 111. Vitis & ponderatis, quæ supra scripta. col. 1. vers. breviter. in cons. 292. Quia in puncto. col. 2. vers. præterea. lib. 1. Soc. Sen. in cons. 142. col. 2. lib. 1. Ias. 1. Gallus. & idem credendum. in fin. de lib. & posth. Neuiz. d. cons. 26. n. 42. Quæ sanè perfectione nō adest, si rogatu existeret instrumentum. Carterū hanc conjecturam non admittit Ang. in cons. 490. n. 3. Si quidē fuit ille) habent hæc verba sensum hunc, quod eo praesente, ita à partibus fuit actum, & dispositum. Responderi facile potest, quod iō eum habent sensum, qd instrumentum fuerit perfecit confectum, atque ita à se receptum, & vt dicunt relati interpres, scriptum. Cum non confuerint notarii in instrumentis à se non receperis, rogatisque, eam adhibere clausulam. Et ita rem considerando cessat, quod respondit sibi parum constans Parisius in cons. 27. n. 16. lib. 2. post Corne. consil. 226. n. 5. lib. 2. hanc clausulam, actum, &c. non significare rogatum, quia fieri potest, quod not. ita scriperit, credens, quod partes inuicem consentient. Non ergo ex hoc sequitur concludens argumentum, quod consenserint. Cessat inquam hæc cōsideratio, quia mos est notariorum, non apponere hanc clausulam, nisi te perfecta & absoluta, ut etiā supra declarauit ad clausulam, publicauit, &c. Quæ sanè clausula vim hanc habet, cum in fine conscripti instrumenti adhibita fuit, non autem quādo in illius initio, ita declarant Castr. in d.l. hac consultissima. in f. C. de testam. Alex. & alij supra relati, quos fecutus est Roland. in cons. 44. n. 43. lib. 1. Quinimo etiam si in initio apposita sit, eundem effectum patit, ut ex aliorū sīna r̄ndit Neuiz. in cons. 26. n. 42. Ego hac in te opinor esse spectādam, consuetudinē notariorū illius regionis, an. si adhibeant hanc clausulam in principio,

Decla-

Declarantur, atque intelliguntur hæc omnes cōiecturæ. 16 tñ procedere, quando instrumentum reperitur apud ipsum notarium, secus si apud alterum ex contra hemib. vel aliam personam priuatam, ita declarant Corn. in cons. 191. col. 1. vers. & tanto fortius. lib. 1.

17 Sexta est conjectura, & quando scriptura hæc reperiatur in libro Rogationum, habente titulum, seu inscriptionem in principio, liber rogationum notarij, &c. Nam tunc præsumitur, quod idem notarius sit rogatus de ea scriptura. Ita affirmarunt Aretin. in l. sciendum. num. 13. vers. tertio addit. de verbis obligat. Grammat. in decisio. 106. n. 16. Boer. in d. q. 35. col. vlt. Rim. Jun. in d.l. si emancipati. n. 59. Ea ratione adducti sunt, quia rogatus ille censetur repetitus in dicta scriptura. Id quod copiosè delarabimus infra.

18 Septima est conjectura, quæ sumitur ab antiquitate temporis, ob quam etiam præsumitur solemnitas extrinseca. Ita in specie clarat post Alex. in cons. 48. col. 2. lib. 5. Mascard. in d. concl. 1097. n. 20. & in f. lib. 1. Potest hic anneti disputatio illa, quando duo Notarii fuerunt de aliquo actu rogati an præsumantur in solidum rogati. Qua de re Put. in dec. 6. lib. 1. dixi in cons. n. 200. & 201. lib. 1. Thes. dec. 145. q. plura hac de rescribit.

Nomen summi Pontificis, Cæsaris, vel alterius Principis, quod instrumentis à notario apponi solet, an præsumatur repetitum ab uno instrumento in aliud?

Divini nominis invocatio, an repetita præsumatur ab uno instrumento, in alijs subseq. cōiecturis?

1 Imperatoris nomen in principio instrumenti ponit debere cur sit constitutum.

2 Imperatoris, vel Pontificis nomen positum in uno instrumento, quibus casibus repetitum censeatur in sequentib. n. 5.

3 Invocatio diuinæ nominis facta in principio libri, præsumitur in subsequentibus repetita. Idem de anno, & inductione. 4. & 5. Et quid sit de die. n. 6.

4 Tempore iō. & eodem, quæ sunt, simul fieri dicuntur.

5 Mors non præsumitur, & eam allegans, probare debet.

6 Horum ceterorum r̄s, q. viuere, quomodo intelligendum.

Praesquam explicauimus præsumptiones, atque cōiecturas, quæ circa fidem, & probitatem notarii versantur, aliquas sibi veniunt, quæ ad solemnitates instrumentorum pertinet. Perimulgatur autem sive hæc solemnitates, quæ nosci substantia instrumenti appellant. Nam gloriā in generali. C. de tabul. i. o. commemoratione octo substantia. Recens. & ordinatus, sicut etiā 2 ferre vbiq. obseruantur, nō enim precepit. Specim. de m. 24. iō. Primo, in invocationem Diuisi nominis Secundo, annū. tñ. Tertiō, inductionem. Quartō, datus. Quinto, nōmē Imperatoris, vel Papæ. Sexto, dñ. Septimo, testes. Octavo, non ē tabellonis. Nonō, ipsius tabellonis signum. Et Speculatori scūti sunt Bar. (sive quādū is sit) in rep. l. si quis ex arg. tñ. S. si initii. n. 61. ff. de edend. Fel. latissimè in c. l. 2. de fide ihesu. Dubitatisque persp. solet, an diuinæ nominis invocatio facta in uno instrumento repetita præsumatur in subsequentibus? Bar. in d. S. si initium. n. 7. vers. sed posito. Pleiump reliquit, quod ei invocatio hæc respiciat totum ipsum librum notarii, nempe prothocollū, facta f. in principio libri, præsumitur repetita in omnibus alijs in instrumentis subseq. quibus. Hęc. in invocatio est tota in toto, & tota in qualibet parte ipsius libri, sicut de feruntur ita dicitur. l. 1. en. 1. f. de serui. ubi idem Bar. Et subiungit ipse Bar. in d. S. si initium. n. 8. in f. quod hæc solemnitas invocatio diuinæ nominis. Ita uniformis, & præsumpta in alijs emulib. Christiani fideli, sine apponatur in principio, sine in medio, sine in fine, semper intelligitur in omnibus alijs in instrumentis.

4 Idem de anno, & qui præsumitur repetitus in subsequentibus instrumentis Bar. in d. S. si initium. n. 9. qui tñ declarat non procedere, qn̄ ita esset scriptū ann. 1585. die 20. Decem. & deinde sequentur alia instrumenta consecta mense Ian. Febr. & alij. Nam tunc constat, an num illum 1585. non præsumit repetitum in subsequentibus instrumentis.

Idem descendit est tñ de inductione, quæ posita in principio prothocollū, præsumitur repetita in instrumentis subsequentibus respectu unius anni. Ita Bartol. in d. S. si initium. n. 13. Rui. in cons. 159. n. 10. li. 4. & Socin. Jun. in cons. 127. n. 3. li. 3. Quādo vero indicio est posita in medio, tunc refertur solum ad subsequentia, non antem ad præcedentia. Bart. in d. S. si initium. n. 14. Quando vero indicio est posita in f. tunc distinguunt Bar. in d. S. si initium. n. 15. & eum secutus est Rui. in cons. 23. lib. 4.

6 De die tñ præsumatur repetita in subsequentibus instrumentis, latissimè differet in lib. 2. de arbitrio iud. casu. 64. & præter ibi scripta videndi sunt Bald. in cons. 469. colum. 2. vers. præterea. lib. 5. & Chassian. in cons. 18. n. 18. & Rota in decis. 294. n. 2. in secunda parte, in omnissime editis, & ad rem conferunt, quæ scripsi superiore lib. q. 20. in f.

S V M M A R I V M.

1 Imperatoris nomen in principio instrumenti ponit debere cur sit constitutum.

2 Imperatoris, vel Pontificis nomen positum in uno instrumento, quibus casibus repetitum censeatur in sequentib. n. 5.

3 Dies & consul equi parantur.

4 Tempore iō. & eodem, quæ sunt, simul fieri dicuntur.

5 Mors non præsumitur, & eam allegans, probare debet.

6 Horum ceterorum r̄s, q. viuere, quomodo intelligendum.

P. R. AE. S. V. M. P. T. LXXXIII.

1 Contingit aut interdum dubitari, an nomen Pontificis, vel Cæsaris, sive principis, appositum in uno instrumento, præsumatur repetitum in subsequentibus. Bart. in l. si quis ex arg. S. si initium. in rep. n. 25. ff. de edend. vñus est distingueat aliquot casus.

Primus est, quando versamus in illis casib. in quibus vñ die plura instrumenta ab illo notario recipi poterunt, atq. ita dies apposita in uno instrumento, præsumitur repetita in subsequentibus. Quos sanè casus explaniavi in p̄c̄t. comment. de arbitrio iud. l. 2. casu 64. His in quānam in casib. (inquit Bart.) multo magis nōmē Pōtis, vel Cæsaris, præsumitur repetitum in subsequentibus.

Et cum Bar. idem scriperunt alij.

EA rōne adductus est Bar. quia dies & cōsul equi parantur in d. S. si initium. quæ ad modum ergo dies cōsetur repetita, ita & cōsul, sive principis nōmē. Præterea & scđo, inquit Bar. si eodē die factū est, sequitur, & cōseatur factū tñ p̄e eiusdē Consilis, atq. ita principis. Nā q. vñs, & eodē tñ p̄e sūt, sicut fieri dicitur. in operis. ff. locati. & l. si fundus. S. si duo. ff. de pig. Rursus, & tertio accedit, q. tps. principi, plus complectitur, q. tps. vñus dier, cu (sicut re ipsa exper. mur) principes viuant multos mēses, & annos. Si ergo tps. vñus dier, præsumitur repetitum ab uno instrumento in subsequentia, quæ ea die fieri

Tomus Primus. Q. 3 potue-

potuerunt, multo magis præsumitur repetitum tempus principatus. Et vere hic casus non habet multum dubitationis.

Secundus est casus, quando liber $\pm$ instrumentorum est adeo magni voluminis, ita quod impossibile est quod vna die notarius tot instrumenta receperit. Hoc in calu concludit Bar. quod illis in casibus, in quib. dies præsumitur repetita in subsequentibus instrumentis, præsumatur etiam repetitum nomen principis. Verum ex istimo, vel calu hunc nil differre à precedenti, vel Bartolum loqui pugnantia. Cū, n. dicimus diem appositam in primo instrumento censeri repetitam in subsequentib.

præsupponitur, quod verisimile, possibilisq. sit, illa ipsa die recepta fuisse tot instrumenta ab illo notario, sicuti declarauit in die calu 64. Et hoc modo intelligendo, vt vere intelligere debemus, hic casus non differt à precedenti. Si vero volumus intelligere, quando verisimile non est, sed potius impossibile, quod eadem die tot instrumenta fuerint recepta à notario, sicuti vere loquitur Bartolus, tunc Bartol. loquitur pugnantia, cum voluit censeri repetitum nomen principis, ut etiam censetur repetita dies. Nā dies dici non potest repetita ob id quod verisimile non est eadem die tot instrumenta fuisse recepta. Recius itaque dicendum est, (& fortè idem voluit dicere Bartol.) quod quando plura instrumenta, quae eadem die non potuerunt rogari recipique ab illo notario, si in primo adscriptum ita est, anno & die decima Augusti, Imperante Rodulpho Cæsare, quod et filia dies non censetur repetita in omnibus subsequentibus alijs instrumentis, præsumitur tamen repetitum nomen Cæsaris. Et hoc quidem manifeste scripserunt Bal. in rub. ff. solu. matru. n. 1. & Iacobin. à Sancto Georgio in die. S. q. 33. n. 37. Bero. in cons. 2. n. 1. lib. 2. Soc. Iun. in cons. 3. 27. hum. 5. & n. 26. lib. 3. Cag. in l. ff. librarius. num. 82. ff. de reg. iur. Fr. de March. q. 1 82. par. 1. Rebuff. in commentarij ad Regias constitutiones Gallia, tomo primo, in tract. de chirographis, & schedularum recognitione. nu. 95. Crau. in cons. 2. 16. n. 2. Natta. in cons. 32. 6. num. 1. lib. 2. Idem sensit Did. lib. pract. q. c. 20. n. 2. vers. quinto necessarium, & Matt. VVesembec. Germ. in cons. 14. num. 64.

Et hoc quidem sententia, consuetudine, ac stylo multis in locis huius regionis Italia, obseruati solet. Et contraria consuetudo non valeret, sicuti decidit Rota in die cil. 6. in tit. de consuet. in antiquis. Idem scribunt Corn. in cons. 60. num. 7. lib. 4. Soc. Sen. in cons. 3. num. 9. li. 3. Dec. in cap. 1. 10. 8. de fide instr. Bertr. in cons. 275. col. 4. lib. 3. & Did. pract. in loco. Et hoc videtur magis recepta Doctorum opinio, ethi ab ea disenserint Alex. in d. lib. 1. Boer. q. 33. n. 37. Cū dixerunt testamentū à notario receptū, no adhibito loco, & loco loci, in quo fuit confessū, esse nullū, & Corn. visus est sequi Dec. in ca. 1. 10. 8. de fid. instr. Et fortiori in calu rñdit Bal. in cons. 166. 4. Allegationes, in primo dubio. Et in testō $\pm$ cōscripto ad pias casas, conscribendum esse locum, & locū loci. Est etiam adscribendus locus loci singularis, utputa, in aula Praetorij, vbi ius redditur. Et hoc quidem quando in loco ipso singulari, actus conficieandus est, alias non. Ita tradunt Bar. Castr. & alij in d. l. de pupillo. S. qui nunc. ff. de operis noui nunc. Castr. in cons. 420. Viso & examinato. col. 1. li. 1. & Capella Tholosan. q. 492. vbi Aufert. in addit. His expositi.

Locus & loci locus, in quo cōfessum fuit documentum, an & quando præsumatur repetitum ab uno instrumento, in aliis deinde sine eis conscriptis?

S V M M A R I V M .

1. Instrumenti locus in eo adscribi debet. Item & locus loci. num. 2.

3. Locus loci maximē in testamento adscribi debet, ob maius falsitatis periculum.

Idq. etiam in testamento ad pias casas. n. 4.

5. Locus in instrumento si non expressum, saltem præsumptum, quā

do præsumatur adscriptus, num. 6. Cum declaratione. nu. 7.

6. Et num. 10. cum declaratione. num. 11. & 14.

8. Appellatio ab interlocutoria, pro forma requiri gra. amnis expressionem.

12 Qualitas apposita in primo actu, non censetur repetita in secū do: qui aliquo intervallo post fuit cōfessus.

13 Præsentia non præsumitur, sed allegans eam, probare debet.

P R A E S V M P T. LXXXIV.

D E sexta instrumenti solemnitate agendum nunc est, nempe de loco, in quo cōfiscit ipsum instrumentum, ut putat in Cimitate Padua, Papia, Brixia. Qui sanè locus $\pm$ adscribi debet, ut scribunt gloss. in auth. ut præponatur nomen Imperator. in princ. Bart. in l. generali. Cod. de tabul. libr. 10. & ibidem Ioan. à Platea. Bald. in l. optimam. nume. 4. C. de contrah. & commit. stip. Ioan. Andr. Geminian. & Franc. in capit. Abbate. de re iudic. in 6. Pract. Papien. in forma producio. instrumentorum, in verbo, exhibens. num. 8. Alexand. Ias. & reliquii l. lecta. ff. si cert. petat. & ibidem. Iacobi. & Dec. in primo notab. & Cagn. num. 65. Ita etiam locus $\pm$ loci adscribere debet notarius in instrumento, utputa. in ciuitate Padua, in domo habitacionis Iacob. Menoch. Iuriscons. sita in parochia S. Thomæ. Ita declarat Practic. Pap. præcita. in loco. n. 9. post lo. And. But. Bar. & alios, quos allegat. Idem quoque scripserunt Alber. in l. optimā. num. 4. C. de contrah. & commit. stip. Bal. in cons. 55. Anno Domini. col. 2. lib. 2. Ale. & Ias. in l. de pupillo. S. qui nunciat. ff. de operis noui nunc. ille n. 4. iste n. 5. Ruin. in cōs. 15. n. 10. li. 3. Dec. in c. 1. n. 8. de fide instr. Boer. q. 33. n. 37. Bero. in cons. 2. n. 1. lib. 2. Soc. Iun. in cons. 3. 27. hum. 5. & n. 26. lib. 3. Cag. in l. ff. librarius. num. 82. ff. de reg. iur. Fr. de March. q. 1 82. par. 1. Rebuff. in commentarij ad Regias constitutiones Gallia, tomo primo, in tract. de chirographis, & schedularum recognitione. nu. 95. Crau. in cons. 2. 16. n. 2. Natta. in cons. 32. 6. num. 1. lib. 2. Idem sensit Did. lib. pract. q. c. 20. n. 2. vers. quinto necessarium, & Matt. VVesembec. Germ. in cons. 14. num. 64.

Et hoc quidem sententia, consuetudine, ac stylo mul-

tis in locis huius regionis Italia, obseruati solet. Et con-

traria consuetudo non valeret, sicuti decidit Rota in de-

cil. 6. in tit. de consuet. in antiquis. Idem scribunt Corn.

in cons. 60. num. 7. lib. 4. Soc. Sen. in cons. 3. num. 9. li. 3.

Dec. in cap. 1. 10. 8. de fide instr. Bertr. in cons. 275. col. 4.

lib. 3. & Did. pract. in loco. Et hoc videtur magis re-

cepta Doctorum opinio, ethi ab ea disenserint Alex. in d.

lib. 1. Boer. q. 33. n. 37. Cū dixerunt testamentū à

notario receptū, no adhibito loco, & loco loci, in quo fuit

confessū, esse nullū, & Corn. visus est sequi Dec. in ca. 1.

10. 8. de fid. instr. Et fortiori in calu rñdit Bal. in cons. 166.

4. Allegationes, in primo dubio. Et in testō $\pm$ cōscripto

ad pias casas, conscribendum esse locum, & locū loci. Est

etiam adscribendus locus loci singularis, utputa, in aula

Praetorij, vbi ius redditur. Et hoc quidem quando in loco

ipso singulari, actus conficieandus est, alias non. Ita

tradunt Bar. Castr. & alij in d. l. de pupillo. S. qui nunc.

ff. de operis noui nunc. Castr. in cons. 420. Viso & examinato.

col. 1. li. 1. & Capella Tholosan. q. 492. vbi Aufert.

in addit. His expositi.

Dubitari punc contingit, quand ex aliquibus conie-

cūris psumatur adscriptus locus, vel loci locus, instru-

mento,

Liber Secundus.

Præsumpt. LXXIV. 247

mento, vel de uno in aliud repetitus.

5. Prima est præsumptio, & conjectura, qn̄ inscrīm $\pm$ cōfē-
ctū est de aliquo actu, qui non nisi certo in loco cōfici
cōfici. Nam tunc etiā in eo inscrī non fuit expressum
adscriptus locus, atq̄ præsumptiū cēsetur adscriptus,
ex quo eo in loco actus similes cōfici solent, sc̄ti cō-
tingit in actib. iudicarijs, qui solent, conferbi apud tri-
bunal magistratus. Ita tradunt Alex. & Ias. in d. l. de pu-
pillo. S. qui nunciat. de operis noui nunc. ille n. 5. iste n.
2. ex sua Guel. Cunei, Bal. Butt. & satis probari credi-
tur in l. si prius. S. placit. ff. de aqua quotid. & aestiu.

6. Secunda est conjectura, & præsumptio, qn̄ $\pm$ cōscriptum
est inscrī, in quo loca ipsa fuerint descripta, & deinde
de subseguenti aliud instrumentū eadē die cōfictum,
cū adiecta est clausula, actum vbi supra, &c. Nā, & tunc
præsumitur hoc sc̄dm in instrumentū fuisse cōfictū eodē
in loco, in quo, & antecedens cōfictum fuit. Ita respon-
dit Soc. Iun. in cons. 102. num. 2. in fin. lib. 3. Et hēc qui-
dem expressio dicitur facta per relationem ad aliud, né-
pē ad superiorius, iuxta traditionem Doctorum in leg. 2. ff.
de lib. & posth. Castr. in l. hac consultissima. num. 3. C. de-
test. & Paris. in cons. 80. nu. 49. lib. 2.

Declaratur hēc conjectura, vt non procedat, quādō

7. locus effet pro forma exprimendus. Nam tunc non
præsumeretur, nec sufficeret expressio facta illis verbis,
actum vbi supra, &c. Quandoquidē nō sufficit expre-
ssio per relationem ad aliud, quādō pro forma illa requi-
ritur, vt tradūt Ang. Alex. & Ias. in l. 1. ff. de lib. & posth.
Alexan. in l. vbi autem non appetit. S. illud. ff. de verbis
oblig. idem in cons. 80. nu. 9. lib. 1. Dec. in cons. 5. 73. in fi-
8. ne, qui exemplum adferunt in appellazione $\pm$ ab interlo-
cutoria, que pro forma requirit expressionem grauam
& non sufficit expressio per relationem ad aliud.

Et comprobatur declaratio hac egregia traditione Alb.
in tract. statutorum. parte 1. q. 1 10. post Dymum, quem
commemorat, cū scriptis statuto Civitatis Veronæ cau-
tum est, quod in instrumentis apponi debeat proprium
nomen diei, puta die lunae, vel die Martis mensis Augu-
sti, si reperitur instrumentum, in quo sit scriptum, die 16.
mensis Aug. non erit satisfactum statuto, & si diei certi-
tudo habeatur per relationem ad aliud. Et Alber. secul-
tus est Ias. in l. 1. hu. 22. ff. de lib. & posth. & in cons. 97.
9. col. pen. lib. 4. Est idem qn̄ $\pm$ singularis expressio requi-
ritur. Nam tunc non sufficit per relationem ad aliud, vt
egregie scripserunt Ruin. in cons. 165. nu. 8. lib. 2. & Ti-
raq. in tract. de legib. connub. in gl. 5. nu. 187.

10. Tertia est conjectura, & præsumptio, qn̄ $\pm$ duo instru-
menta cōficta furent ab eodem notario eadem die,
& inter easdem partes, vel de dyobus & aliis ab ea per-
sona cōfici, sc̄ti contingit, qn̄ testator cōficit cō-
stamentum, & eadem die codicillos, qua ab eodem nota-
rio recepta furent. Hoc calu locus appositus in testame-
to, sieque in primo instrumento præsumitur repetitus in
codicillis, atq̄ ita Bar. in l. si quis ex argenterijs. S. si ini-
tium. in 2. lectura. nu. 27. verific. quia cum appareat. ff. de
eden. & apertius Bal. in cons. 208. Præmissis trib. n. 2. lib.
1. Cum respondit, ratione cōventionis in instrumenti locus
in uno appositus, in altero præsumitur, ut cōficit repetitus.
Idē responderunt ipse met Bal. in cons. 166. Allega-
tiones. lib. 4. & apertius Ruin. in cons. 154. num. 16.
lib. 3. Quorum traditiones ego intelligere, qn̄ inconti-
nenti duo ipfa instrumenta furent cōscripta, sc̄ti vere loquitur Bal. in cons. 208. vñ infra subijcam. Et
hēc sua maximē procedit, qn̄ adest alia cōiectura, qua
præsumitur locū non fuisse mutatum, vñputa qn̄ testator
erat valde ægrotus illa die, qua cōficit, & codicillos.
Nā tunc insurget magis vrgens præsumptio, quod
locū non mutauerit in cōfessione codicillorū, & ppe-
codicilli recipiunt declarationē ab ipso testō, vt scribūt

Anch. in cons. 142. n. 2. & nu. 3. in fi. & Ias. in l. si quis ex

11. Declaratur hēc conjectura, vt procedat, quando $\pm$ in
continenti, vñputa eadem hora cōscripta fuerunt duo
illa instrumenta. Secus si ex interuallo, & hora diuersa.
Ita in specie declarat Alex. in cons. 59. nu. 6. lib. 2. Quæ
declaratio comprobatur traditione eorum, qui dixe-
runt, qualitatē $\pm$ apposita in primo actu, non cōfici
repetitam in secundo, qui aliquo interuallo post fuit
cōfictus. Ita Castr. in cons. 347. Responderi ordinē. n.
1. lib. 2. Alex. in cons. 12. nu. 2. lib. 2. Soc. Sen. in cons. 27.
nu. 14. lib. 4. & Ruin. in cons. 19. nu. 16. lib. 1. Confer-
quod post alios docuit Ias. in l. Titi. S. idem respondit.
il. 1. nu. 4. de ver. obl. cum dixit dicta in præfatione con-
tractus cōfici repetita in ipsius contractus conclusione
non procedere, quando ex interuallo subsecutus est cō-
tractus. Id quod multis alijs similibus comprobauit Ia-
son. Comprobatur hēc declaratio ea ratione, quod ho-
mo sui natura monetur, nec vno in loco semper cōficit,
ob id non præsumitur, quod eo in loco, in quo una hora
fuit, ibidem hora subsecutenti adfuisse creditur. Atque
13 ita $\pm$ presentia non præsumitur, sed qui eam afferit pro-
bare debet, vt post alios respondit Crauet. in cons. 240.
col. 2. versicul. sed tamen verius, & dicemus infra lib. 6.
præsumpt. 19.

14. Declaratur secundū, vt $\pm$ nō procedat, quando in se-
cundo instrumento est descriptus locus, sed non in pri-
mo. Nam tunc non præsumitur, quod is locus referri
debeat ad primū instrumentum.

Ita in simili appositione diei, vt apposita in secundo
instrumento, nō retrotrahatur ad primū, scripserunt
gl. & Bar. in l. si quis ex argenterijs. S. si initium. ibidē Bar.
nu. 21. ff. de eden. Alex. in l. si patris, & filij. in fin. de vulg.
& pupill. subfict. & Ruin. in cons. 2. 3. in fi. lib. 4. quos le-
cūtus sum in commentarij de arbitr. iudic. lib. 2. calu 64.
nu. 17. vñbi nu. 10. rationem præter alios interpretes cō-
siderati. Et cum illo in calu 64. plura scripserint, de repe-
titione diei ex vno instrumento in aliud, que, & adapta-
ri possunt huic præsumptioni, ea hic repeterem nolui, ne
ex scriptis scripta cōficiam.

De duabus postremis solemnitatibus nempē appo-
sitione testium, & signi tabellionatus dicere superse-
deo.

**Officium gerentem, præsumi recte illud
administare.**

S V M M A R I V M .